

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՍՌԻ ԵՐԿՐՈՐԴԱՅԻՆ ԷՆԵՐԳՈՒԵՍՈՒՐՄՆԵՐԻ ՕԳՏԱԳՈՐԾՄԱՆ ՄԱՍԻՆ

Կ. ՏԵՐ-ՄԿՐՏՉՅԱՆ

Տեխնիկական գիտությունների քեկեածու

Արդյունաբերության երկրորդային էներգո-
ուսուրանների վերաբերում են շերմության ար-
տադրական և կենցաղային ինքնաբերական կո-
րուստները, որոնք պայմանավորված են արդյու-
նաբերական վառարանների և տեղակայումների
հեռացող գազերով, իբրև տեղակայումների էլե-
մենտների, ձուլվածքների և այլնի արհեստական
հովացման ազենտ (գործող պատճառ)՝ ծառայող
միջավայրով, երկրորդային բանեցված գոլորշիով
կամ տեխնոլոգիական ջրով, բարձր շերմաստի-
ճանի հալեցված, մշակման համար անպետք
խարամներով, մինչև բարձր շերմաստիճանները
տաքացված տեխնոլոգիական արտադրանքով,
բաղնիքների ջրային հոսանքներով և այլն:

Հայաստանի արդյունաբերությունն ունի երկ-
րորդային էներգոուսուրանների դպալի ռեզերվներ,
որոնց օգտագործումը կարևոր և անհետաձգելի
խնդիր է:

Ռեսպուբլիկայի արդյունաբերության մեջ
սպառվող վառելանյութի և էլեկտրաէներգիայի
դպալի մասը օգտագործվում է այս կամ այն
նյութի տաքացման, հալեցման, թրծման և տար-
բալուծման պրոցեսների համար՝ վառելանյութի
անմիջական այրման կամ շերմաքիմիական վե-
րամշակման միջոցով:

Այդ պրոցեսներից յուրաքանչյուրի տնտեսա-
կան էֆեկտիվությունը կաբող է բնութագրվել
շերմային օգտագործման կատարելության աստի-
ճանով: Այդ պատճառով ամեն մի արտադրական
պրոցեսի օգտակար գործողության գործակցի
բարձրացման համար անհրաժեշտ է ամենից
առաջ առավելագույն չափով կրճատել շերմա-
յին մնացուկները:

Պարզվել է, որ ռեսպուբլիկայի ձեռնարկու-
թյուններում ծախսվող վառելանյութի ամբողջ
քանակությունից նպատակահարմար կերպով օգ-
տագործվում է միայն 35—40%, իսկ մնացածը
զուրպ է նետվում հեռացող գազերի, մշակման
համար անպետք խարամների և այլնի ձևով:

Կատարված վերլուծությունը (տե՛ս աղյուսա-

կը) ցույց է տվել, որ ռեսպուբլիկայի ձեռնար-
կությունները ամեն մի ժամում միջնորդաի մեջ
դուրս են նետում մոտ 80 մլն կկալ շերմություն:

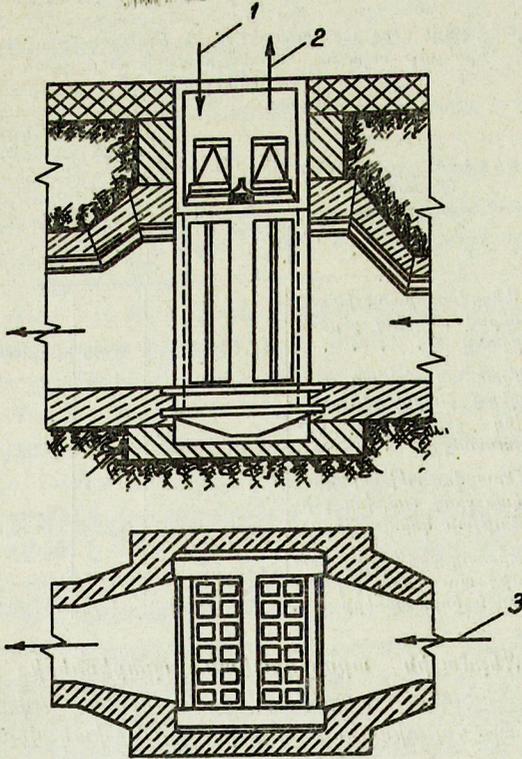
Ռեսպուբլիկայի որոշ արդյունաբերական ձեռնարկությունների
վառելանյութ սպառող տեղակայումների շերմության
կորուստները

№ ը/կ	Նետված շերմության հիմնական աղբյուրները	Ջերմության քանակու- թյունը կկալ/ժամ	Պայմանական վառելանյութով բարտահայտված շերմության քա- նակությունը	
			տ/ժամ	տ/տարի
1.	Անդրվառարանային գա- զերով տարվող շերմու- թյունը	41.045 400	5,863	51262,62
2.	Մշակման համար ան- պետք խարամով տար- վող շերմության կո- րուստները	4.025 000	0,575	5025,5
3.	Հեռացվող տեխնոլոգիա- կան ջրով տարվող շեր- մության կորուստները .	15.600 000	2,229	1148,146
4.	Արտադրանքի պաղցեու- մից առաջացող շերմու- թյան կորուստները . . .	9.453 000	1,35	11799,0

Ջերմային արտադրական պրոցեսների է-
ֆեկտիվության բարձրացման հիմնական ուղղու-
թյունը հանդիսանում է շերմության փակ վերա-
կանգնումը (ռեգեներացիան) կամ արտաքին,
զուտ էներգետիկ օգտագործումը: Երկրորդային
էներգոուսուրանների ընդհանուր բալանսում այն
շերմությունը, որ պարունակվում է միջնորդաի
մեջ դուրս նետվող ծխային գազերում, գրավում
է հիմնական տեղը և հավասար է 50%-ի: Այդ
շերմության օգտագործումը կարելի է իրագոր-
ծել ինչպես փակ սխեմայով, այնպես էլ էլեկտ-
րաէներգիայի արտադրության սխեմայով:

Փակ սխեմայի դեպքում հնոցին մատուցվող
օդի տաքացման համար սովորաբար կիրառվում
են պարբերական գործողության ռեգեներատոր-
ներ կամ անընդհատ գործողության ռեկուպերա-
տորներ:

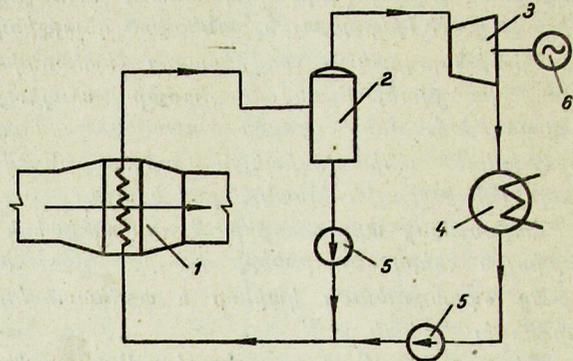
Գիտա-հետազոտական ինստիտուտների կատարած էքսպերիմենտալ հետազոտությունների հիման վրա պարզվել է, որ տեղակայումի միջոցով օգտագործվող օդի մինչև 300—400° C հասարակ տաքացման դեպքում ձեռք է բերվում վառելանյութի մոտ 25—35% տնտեսում: Ջերմության փոխանակման պրոցեսը օդի և անդրըվառարանային գազերի միջև իրագործվում է շուրտի ասեղնավոր ուղղակի աստրոտում (նկ. 1):

Նկ. 1. 1. Սառը օդ, 2. Տաքացած օդ, 3. Անդրվառարանային գազեր:

Ջերմության երկրորդային աղբյուրների օգտագործման ժամանակ պետք է հատուկ ուշադրություն դարձնել հարցի էներգետիկ կողմի վրա: Ներկայումս մի շարք նախագծման ինստիտուտներ և ձեռնարկություններ («Էներգոմետալուրգիայում», «Գիպրոմեզ», Տագանրոգի կաթասյառործարանը և այլն) մշակել և արտադրության մեջ արմատավորել են ցածր ջերմաստիճանային միացման ռադիոնալ անդրվառարանային կաթսաներ, որոնք ռեգեներատիվ վառարանների

համար ունեն բազմապատիկ շրջապտույտ և բարձր ջերմաստիճանային միացման դանազան կաթսաներ-ուտիլիզատորներ: Վերջինները հախառնված են գունավոր մետալուրգիայի համան վառարանների, ինչպես նաև այն տեղակայումների համար, որոնց հետաքոյ դաղերի ջերմաստիճանը կազմում է 1150—1250°C: Այդ գազերում պարունակվում է զգալի քանակությամբ հալման փոշի և հալեցված վառելանյութի մոխիր: Նրանց հատիկավորման (զրանտվացիա) համար կաթսաներում կիրառվում են նախնական ռադիացիոն պարեցնող մակերևութային, որոնց վրա գազերի ջերմաստիճանը իջեցվում է

Նկ. 2. 1. Ջերմափոխանակիչ-կաթսա ուտիլիզատոր, 2. Գոյորշացուցիչ, 3. Շագնուորին, 4. Կոնդենսատոր, 5. Վերամիջ պոմպ, 6. Գեներատոր:

մինչև հատիկավորման ջերմաստիճանը: Այնուհետև, մաքրված գազերը, առանց լրացուցիչ տաքացման, մտնում են հիմնական կաթսա-ուտիլիզատորի մեջ: Փորձը ցույց է տալիս, որ անհնուց կաթսա-ուտիլիզատորների շահագործումը վառարանի ազրեզատի օգտակար գործողության արդյունաբար գործակիցը բարձրացնում է մոտավորապես երկու անգամ: Դրանով նույնպես հնարավորություն է ստեղծվում առանց հնոցի արտադրել զգալի քանակությամբ գոլորշի, որը 3—4 անգամ ավելի է ժան է սովորական կաթսաներում ստացվող գոլորշուց: Այդպիսի կոմբինացված տեղակայումի սխեման բերված է 2-րդ նկարում:

Ինչպես նշվել է վերևում, ռեսպուբլիկայի արդյունաբերական օբյեկտների բարձր ջերմաստիճանային արտադրական պրոցեսներում տեխնոլոգիական մնացուկ հանդիսանում է կոյուղու մեջ

հետվող ջրերը, որն իր հետ տանում է այրվող վառելիանյութի ջերմության 10—25%օ-ը:

Ներկայումս, ռեսպուբլիկայի ձեռնարկովթյուններում լուծված աղերի վայր ընկնողը կանխելու համար ջրի տաքացումը չի կարելի 30—40°C-ից ավելի բարձրացնել: Հետևաբար, այդ ջրի ջերմությունը ո՛չ արդյունաբերական, ո՛չ էլ էներգետիկ արժեք չի ներկայացնում և գործնականորեն չի կարող օգտագործվել: Միաժամանակ, բարձր ջերմաստիճանային արտադրական տեղակայումների էլեմենտների պաղեցումը անհրաժեշտ է կատարել գոլորշացուցիչ պաղեցման սարքով, որ մշակել է «Գիպրոստալը»: Նրա սխեմայում օգտագործում են ոչ թե ջրերը, այլ բարձր ջերմաստիճանի գոլորշիջրային խառնուրդը: Այդ խառնուրդը այնուհետև մտնում է շորաշոգիանոցը, որտեղ էլ գոլորշին զատվում է ջրից: Այդպիսի եղանակով ստացված գոլորշին, սովորաբար 2—3 մթն-ից ոչ ավելի ճնշումով, կարող է օգտագործվել միայն ջերմամատակարարման համար: Այդ դեպքում նետվող ջերմության օգտագործումը կկրի զոտ սեզոնային բնույթ: Ցածր պոտենցիալի այդպիսի գոլորշին դժվար է հաղորդել մեծ հեռավորությունների վրա:

Ներկայումս մշակվել են կաթսա-ուտիլիզատորի կոմպլեքսային տեղակայումի և գոլորշացուցիչ պաղեցման սխեմայի նախագծերը՝ 18—45 մթն. ճնշման գոլորշի արտադրելու համար: Այդպիսի պարամետրները ամբողջ տարվա ընթացքում կապահովեն նրա օգտագործումը ոչ միայն

արտադրական կարիքների, այլև էներգետիկ տեղակայումներում էլեկտրաէներգիա ստանալու համար:

Վերևում նշված ջերմության երկրորդային աղբյուրներից պակաս հետաքրքրություն չեն ներկայացնում նաև մշակման համար անպետք մետալուրգիական խարամները:

Գունավոր մետալուրգիայում հալեցված պղնձի շտեյնի յուրաքանչյուր տոննայի համար արտացոլիչ վառարանները տալիս են մինչև 2—3 տ/ժամ խարամ՝ մոտ 1200—1250°C ջերմաստիճանով, որը հավասարազոր է այրվող վառելիանյութի ջերմության 20—30%օ կորստին:

Մշակման համար անպետք ֆիզիկական ջերմությունը կարող էր օգտագործվել օդային հոսանքում, կախյալ վիճակում հատիկավորելու միջոցով, որի դեպքում օդը տաքացվում է մինչև 800—900°C և այնուհետև պաղեցվում սովորական կաթսա-ուտիլիզատորում:

Այսպիսով, պարզագույն կատարելագործումներ իրականացնելու և առանց էական կապիտալ ծախսեր կատարելու միջոցով կարելի է վառելիանյութ սպառող սարքերում հասնել վառելիանյութի ավելի էֆեկտիվ օգտագործման:

Գ Ր Ա Կ Ա Ն Ո Ւ Թ Յ Ո Ւ Ն

1. Сазанов Б. В., Использование вторичных энергоресурсов в металлургии, Госэнергоиздат, 1954.
2. Семенов М. А., Котлы утилизаторы, Госэнергоиздат, 1945.

ՏԱԹԵՎԻ ՀԻԴՐՈԷԼԵԿՏՐԱԿԱՑԱՆԸ՝ ՈՐՈՏԱՆԻ ԿԱՍԿԱԴԻ ԶՈՐՐՈՐԴ ԱՍՏԻՃԱՆԸ

Գ. ՂԱԶԱՐՅԱՆ

Տաթևի հիդրոէլեկտրակայանի նախագծի գլխավոր ինժեներ

Հայաստանի հարավային շրջաններում, որտեղով հոսում է Որոտան գետը, կենտրոնացած են լեռնահանքային արդյունաբերության մի շարք ձեռնարկովթյուններ, որոնք ժողովրդատնտեսական մեծ նշանակություն ունեն: Այդ շրջանների բոլոր գարգացող արդյունաբերության էներգապահովման միջոցով հրամայաբար առաջա-

դրում է նրանց նորմալ էներգետիկ բազայի ստեղծման խնդիրը, որի իրականացումը զուգահեռաբար է Սևան-Հրազդանի հիդրոէլեկտրակայանի շինարարությունն ավարտելու ու Տաթևի հիդրոէլեկտրակայանի շինարարությունը սկսելու հետ: 1959 թվականից Որոտան գետը՝ ռեսպուբլիկայում իր մեծությամբ երկրորդ ջրային հոսքը,